

[Nørskov.]

Arbejde for at fremme Plantningssagen. Det er derfor meget uheldigt, at Statstilskuddet til Oprettelse af nye Fredskovsplantninger er blevet nedsat fra to Trediedele til Halvdelen af Anlægsudgifterne. Tilskuddet bør vedblivende være to Trediedele for at animere til Plantning af nye Skove, som vil være af stor Betydning for vort Land i Fremtiden.

Vi maa huske paa, at Danmark er et skovfattigt Land, og vi har nu under Krigen for Alvor lært, hvad Skovene er værd for det danske Samfund. Naar der gives op til to Trediedel af Udgiften i Tilskud til Grundforbedrings- og Landvindingsarbejder, maa der ogsaa kunne gives to Trediedel af Anlægsudgifterne til Rejsning af nye Skove. Træernes Vækst foregaar langsomt, saa der gaar meget lang Tid, inden de nye Planter kan give nogen Forrentning. Jeg henstiller til den højtærede Landbrugsminister og ogsaa til Finansministeren at se med Velvilje og Forstaaelse paa den nationale Opgave, som det er at rejse ny Skov paa Danmarks Jord. Jeg ved, at Det danske Hedeselskab er parat til en Forhandling om Spørgsmaalet.

I de sidste 60—70 Aar har Befolkningsstilvæksten i mange af vore Landsogne været meget stor, hvilket har haft til Følge, at flere Sogneskoler er blevet for smaa til at huse Kirkegængerne. Det var derfor ønskeligt, om vi snart igen kunde fremme Kirkebyggeriet i et hurtigere Tempo, end det har været Tilfældet i de sidste Aar. Jeg ved, at der fra flere Menighedsraad i Viborg Stift er indsendt Ansøgninger til Kirkeministeriet om Tilskud til Ombygning og Udvidelse af Kirker, som er blevet for smaa til at opfylde deres Formaal. Jeg henstiller til den højtærede Kirkeminister at se med Velvilje paa disse Andragender, og jeg haaber, at Ministeren paa kommende Aars Finanslove kan imødekomme disse berettigede Ønsker.

Det er ret mærkeligt at se tilbage paa den forløbne Tid under Besættelsen og erindre, hvilke Tanker man engang gjorde sig om Fremtiden. De fleste maa sikkert indrømme, at det er gaaet ganske anderledes, end de for et Par Aar siden tænkte sig. Man frygtede, at vort Land vilde komme i stor Fare ved Krigens Afslutning, ja, maaske blive Krigsskueplads, men heldigvis gik det ganske anderledes. Vi husker L. A. B.s Kampagne for at skaffe Beskæftigelse til de mange arbejdsløse, som man ventede der vilde blive, naar Arbejdet paa de tyske Befæstningsanlæg og Flyve-

pladser ophørte. Ogsaa dette er gaaet ganske modsat, idet der jo er stor Mangel paa Arbejdskraft ved Landbruget, hvilket bevirker, at Produktionen uvægerligt maa gaa tilbage. Mange smaa Gaarde, som plejer at beskæftige en ung Mand, klarer nu Arbejdet alene ved Familiens Hjælp, dels fordi mange har søgt forgæves om en ung Karl, dels fordi det er tvivlsomt, om Bedriften kan afkaste den store Løn, som nu forlanges.

Jeg kender en stor Gaard, hvor man altid har haft let ved at faa Folk, og hvor de ofte har tjent flere Aar i Træk, men hvor man nu til November ikke har kunnet faa en eneste ung Medhjælper. Bedriften maa nu klares bedst muligt ved Hjælp af gifte Folk, som gennem flere Aar har arbejdet paa Gaarden. Gaardejeren agter ikke at pleje den sædvanlige Mark i Omdriften, men lader den vedblivende ligge hen som Græsmark, og saaledes kunde der nævnes mange Eksempler paa, at Landmænd nødsages til at gaa over til den ekstensive Drift. Det er sørgeligt, at dette skal være Tilfældet paa en Tid, hvor Verden sukker efter Levnedsmidler, og hvor vi ved at udføre Landbrugsvarer kan skaffe os en forøget Import, som jo kommer alle Befolkningsklasser til gode og bidrager til at fremme Beskæftigelsen inden for andre Erhverv.

Selv om dette Forhold i første Række rammer Landbruget, vil de andre Erhverv ogsaa i Længden komme til at mærke Følgerne af Produktionens Tilbagegang. Det er mit Indtryk, at Landbruget gør, hvad der er muligt for at holde Produktionen oppe, bl. a. ved en udstrakt Brug af Teknik og Maskiner og ved et ihærdigt og dygtigt Arbejde, men alligevel vil det ikke være muligt i det lange Løb. Det danske Landbrug staar over for store Udgifter i Fremtiden. Et sagkyndigt Udvalg har udregnet, at det vil koste over 1 Milliard Kroner at bringe Maskiner, Bygninger, Besætning og Jordens Gødningskraft op paa samme Niveau som før Krigen. Landbruget staar altsaa over for store Problemer i den kommende Tid. Nu i dette Efteraar er Erhvervets Priser gaaet ned, samtidig med at Udgiften har været stigende, og det er derfor ikke uden Grund, at mange Landmænd ser med Bekymring paa Fremtiden. Vi kan kun haabe, at den ikke maa blive saa mørk, som Udsigten tegner til i Øjeblikket.

Anders Andersen: Nu, da der under Finanslovdebatten er Lejlighed til det, vil jeg gerne fremdrage et Par Spørgsmaal. Over for den højtærede Trafikminister vil